

lighed for genbrug af analyseresultater i det tilfælde, hvor den fysiske prøve, der er blevet analyseret, ikke længere findes og dermed ikke kan gøres til genstand for en ny analyse.

Det er hensigten, at der i forbindelse med den fremtidige prøveudtagning vil blive givet en standardmæssig meddelelse til den, hos hvem prøven er udtaget, om, at såvel prøver som analyseresultater vil kunne anvendes til andre formål og af andre myndigheder inden for Fødevareministeriet.

Til nr. 9

Dyrlægers ret til at dispensere lægemidler bortfaldt ved bekendtgørelse nr. 430 af 13. juli 1988 om dyrlægers indkøb, opbevaring og distribuering af lægemidler til dyr, dog med en overgangsordning indtil 1. januar 1990 for visse dyrlæger. § 11, stk. 2, litra e, foreslås derfor ophævet.

Til nr. 10

Bestemmelsen ændrer bestemmelsen i § 11 a, således at der kan ske fratagelse af hele autorisationen og af alle de i § 11, stk. 2, nævnte rettigheder. Ifølge den eksisterende bestemmelse kan der alene ske fratagelse af de i § 11, stk. 2, litra c - e nævnte rettigheder.

Frakendelse kan ske, når dyrlægen under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til fødevarer sikkerheden eller dyresundheden har forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller har fremkaldt fare herfor. Bestemmelsen tænkes f.eks. anvendt i det tilfælde, hvor en dyrlæge forsætligt har afgivet en erklæring om, at et dyr er undersøgt og fundet fri for sygdom, uagtet det pågældende dyr lider af en sygdom, der vil kunne overføres til andre dyr eller mennesker. Der vil ligeledes kunne blive tale om frakendelse, hvis dyrlægen, uagtet vedkommende ikke har undersøgt et dyr, erklærer, at dyret er undersøgt og fundet fri for sygdom. Som et yderligere eksempel kan nævnes det tilfælde, hvor en dyrlæge til en besættningsejer forsætligt udleverer et lægemiddel, hvis anvendelse er forbeholdt dyrlæger, og dermed fremkalder fare for fødevarer sikkerheden eller dyresundheden. Bestemmelsen vil som udgangspunkt ikke blive brugt i tilfælde, hvor dyrlægen kun har handlet uagtsomt, medmindre omfanget og skadevirkningerne af den uagtsomme handling eller undladelse er meget betydelige.

Frakendelse kan endvidere bl.a. ske, når dyrlægen har gjort sig skyldig i gentagne overtrædelser af bestemmelser i loven eller regler udstedt i medfør af loven. Overtrædelser af reglerne i § 7 a, stk. 4-6 og 11, om udlevering af receptpligtige lægemidler er dog

undtaget fra bestemmelsen og behandles i stedet under bestemmelsen i § 11 b, jf. bemærkningerne til nr. 11.

Som udgangspunkt vil der blive tale om fratagelse af dele af autorisationen, jf. lovens § 11, stk. 2, men frakendelse af hele autorisationen vil dog f.eks. kunne komme på tale i tilfælde af meget grov overtrædelse af reglerne om anvendelse og udlevering af lægemidler.

Det foreslås endvidere, at fratagelse af autorisation eller dele heraf skal ske ved dom.

Som bestemmelsen er i dag kan fratagelse ske administrativt. Hvis dyrlægen imidlertid ikke er enig i den truffe afgørelse, kan vedkommende forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, jf. § 13, stk. 1.

Da der er tale om grov eller gentagen overtrædelse af loven m.m., vil der typisk versere en straffesag mod dyrlægen. I den sammenhæng taler væsentlige retsplejemæssige hensyn og hensynet til den pågældende dyrlæge for, at der ved dommen så vidt muligt gøres samlet op med retsfølgerne af det strafbare forhold.

I de tilfælde, hvor der har været tale om fratagelse som følge af grov eller gentagen overtrædelse, er fratagelsen da i praksis heller ikke sket i henhold til dyrlæge loven, men i henhold til straffelovens § 79 som led i den verserende straffesag.

Med den foreslåede bestemmelse skal afgørelse om frakendelse af autorisationen eller dele heraf nu træffes i medfør af § 11 a i stedet for straffelovens § 79. Afgørelse om frakendelse af autorisationen eller dele heraf træffes herefter af domstolene i forbindelse med straffesagens behandling.

Der vil kunne ske frakendelse, når en af de i stk. 1 nævnte betingelser er opfyldt. I modsætning til straffelovens § 79 er det herefter ikke en betingelse for frakendelse, at det udviste forhold begrunder fare for misbrug af stillingen.

Bestemmelsen tænkes anvendt i de tilfælde, hvor det af dyrlægen begåede forhold er omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven.

Har dyrlægen derimod overtrådt regler i anden lovgivning, vil spørgsmålet om frakendelse fortsat skulle afgøres efter straffelovens § 79, medmindre der i den pågældende lovgivning findes særlige frakendelsesregler, jf. f.eks. dyreværnslovens § 29.

Der foreslås endvidere mulighed for, at ministeren midlertidigt kan inddrage autorisationen eller dele heraf, såfremt der er nærliggende fare for misbrug af autorisationen eller dele heraf. Ved skønnet herover vil der bl.a. blive taget hensyn til forholdets grovhed og længden af den tid, der er forløbet siden dets begåelse. Afgørelsen kan af den, den vedrører, forlanges